

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- 22 ne facta à muliere. ¶ Præterea, si cū ista mulier cōfense
rit marito vendenti rem vxori p sua dote hypotheca-
rā, & renuocauerit iuribus hypothecæ, quā habeat in
illa re, certē nō præiudicat sibi in hypotheca, quā ha-
bet in alijs rebus; nec ēt præiudicat sibi quo ad hypo-
thecā illius rei, nisi quo ad personā emptoris, sed non
ipsum mariti, vel alterius tertij. l. iubemus, et ibi Paul.
Castren. & alij post Bar. C. ad velleia. Sed in casu occur-
rēti non agitur cū emptore, sed cū ipso marito dene-
gante velle supplere legitimā filio ipsius mulieris, er-
go nō pōt maritus se fundare in dicta renunciatione;
nec ipsi filio ob stare dicitur, q̄ mulier eius mater par-
tem pecuniæ dotalis ab illo emptore de cōfensu Bal-
dassaris mariti aduersarij, receperit; nam q̄ qñ ille qui
vult egere nomine suo, & ad suā vilitatem, nō potest
petere propter defectū iuris, quod habet, vt quia esset
filia, quæ vellet petere dotem viuentē patre, cuius
actio dotis est cōmunis; aut q̄ esset mulier, quæ vel-
let constante matrimonio restitutionē dotis petere
extra casus pmissos tunc sicut non pōt petere, ita nec
solutionē recipere, & maritus, q̄ soluiſſet, aut consen-
ſiſſet soluere mulieri non liberatur l. nō solū in prin.
& ibi Bar. & doct. omnes. ff. solu. mar. & facit tex. in l.
2. in prin. cum ibi not. p glo. Bar. & alios. ff. eod. tit. Igitur
in terminis nostris renuntiatio facta à muliere, &
asserita receptio pecuniæ dotalis mulieri præiudicare
non peruerit, & minus ipsi filio agēti ad supplemen-
tum suæ legitimæ p prædicta, & maxime p ea, quæ di-
cuntur in d. l. iubemus. C. ad velleia. ¶ Circa vltimā dit-
24 ficultatē videtur dicendū, q̄ illud statutum puniens
negantē veritatem in respōdendo positionibus, si de
mendacio cōuictus fuerit, & actiue, & passiue locū ha-
beat ēt in forense quadam ex necessitate Fauētia liti-
gante, iuxta tex. in c. cum sit generale cum siml. de fo-
ro cōpeten. quoniā cum ipse forensis fuerit coactus
causatiua necessitate ibi litigare, siquidē actor leg. de-
bet forū rei d. c. cum sit generale, & qui, & nullū ēt, q̄
statutum istud, quod potius cōcernere dicitur instan-
tiam, & pcessum, seruandū sit pro, & cōtra forensem
litigantem, per ea, quæ voluit Bal. in l. 1. C. de summa
trini. & fide. catho. & per Abba. in c. i. extra de consti-
tutio, & in d. c. cū sit generale: Reliqua in hoc vltimo
dubio suppleat excellētia clarissimi domini Iudicis,

S V M M A R I V M.

- 1 Conditionem impersonaliter prolatam semel fuisse adimpletā
sufficit, quamuis non duret adimpleta: quod declaratur nu. 22.
- 2 Conditionis negatiue potestatiue virtus quæ sit.
- 3 Conditiō generalis negatiua in vno, vel pro parte falsa in totum
falsa censetur etiam ad effectum vt contraveniens puniatur.
- 4 Modus qñ importetur, & qomodo sit adimpletus, eiusq̄ virtus,
- 5 Conditiō potestatiua, & modus in quo aequiparentur.
- 6 Vxor cui à martio fuit relicta sub cōditiōne, si nō nupserit, cū pri-
mū semel nupta fuit, relicto priuatur, etiā si postea diuorsisset.
- 7 Coitus viri luxuriosus magis animam vxoris defunctæ cōtristat
quam coitus nuptialis.
- 8 Conditionem semel adimpletam esse sufficit, quāuis non duret a-
dimpleta: quod declaratur numer. 24.
- 9 In cōditiōib' atq̄ ditiō p̄cipiū prima existētie, & nō illi' successus.
- 10 Hæc verba cum hoc, q̄ non possit nec valeat, & c. necessitatē
præcisam hanc voluntatem obseruandi important, omnemq̄ po-
tentiam contrarium faciendi tollunt.
- 11 Verba pōt. præcedēte negatione, præcisam necessitatē importat, &
multo magis si iunctū sit verbo nō debeat, omnimodamq̄ poten-
tiā priuant, & reddunt actum cōtrarium de iure impossibilem.
- 12 Negatiua verba vniuersaliter prolata magis negant, quam affir-
matiua vniuersalia affirmant.
- 13 Negatio generis includit omnes species, omnesq̄ modos, per quos
ad prohibendum possit perueniri.
- 13 Conditione negatiua legati defecta, legatum illi debetur, in quē

conditione non implet a suis translatum.

- 14 Conditiō successiua habens factum p̄cessum, p̄cedens
non dicitur adimpleta, nisi duret adimpleta.
- 15 Tena vt cōmittatur, nō sufficit incepisse, nisi p̄cessu p̄cessu
16 Tena vt quis emat, lata sit interpretatio.
- 17 Falsū vniuersaliū, p̄ quod q̄ re aliqua alteri acquiritur, p̄cessu
nō sufficit semel factū nisi duret factū: tēti si q̄ re aliqua
18 Idem est in conditione non turpi dependente a factū
19 Conditiō negatiua adiecta illi, q̄ est hares inſtituta, hares
adimpleta ad effectum, vt sit hares, neq̄ præiudicat con-
tina, neq̄ de contrauentione ex pōt factū cōtrarium
20 Ecclesia penitus incapax hæreditatis, & factū cōtrarium
temporalium.
- 21 Relictum vni, & in alium sub conditione translatum, p̄
primo adimpletum censetur.
- 22 Conditiō negatiua propter cautionem resoluitur in vno

E P I T O M E.

MARITVS heres ab vxore institutus
q̄ non possit retinere ad suum velle aliquid
casu fœminas, & si retinuerit, eo casu hære-
uerit quæ ad certam ecclesiam perueniat, p̄-
sis diebus, & temporibus aliquas ganeas, & me-
ces domi penes se retinuerit, tamen si decesserit
hæreditate non priuatur nec ecclesia amittit.

C O N S I L I V M XXVII.

INSPECTIS, cōsideratis tēti vno
minima cōtra Nicolai hæres cōtra
superesse videtur, cum p̄dispositum
sunt post mortē vxoris tēti vno, &
ditatis aditionē ganeas, & impudicas fœminas p̄-
se diuersis diebus, & tēporibus p̄tra intentionē
ba exp̄ssa restitucis domi retinuisse, & habuisse
1 niā q̄ hæc cōditiō, & si retinuerit, eo casu dicta
reditate priuatur & c. fuit impersonaliter appo-
ideo sufficit illā semel adimpleta fuisse, nec
pœnitentiæ, vt voluit Ang. in cōli. 3. in q̄. C. de
in vltimis verbis, lo. de lmo. in l. in subitū in
vulg. & pup. & Moder. in l. si q̄ hīdē C. de inſtitu-
ſtit. sub cōd. fact. ¶ Secundo animaduertēdū
Nicolai fuit hæres institutus pleno iure cum
non valeat, nec possit retinere ad suū velle
aliquas impudicas fœminas q̄ verba materio
ne loquendo importat videlicet, à sua pōt, & si
care vident aut p̄ditiōne, aut modis si intelligit
ditiōne importare, hæc cōditiō est potestatiua
2 tiua, q̄ cuius virtus est excludere honoratū
te cautione mutiana adimpleta fuerit, aut
ctū, & in corpore, vnde sumitur, & in l. in C. de
vidi toll. l. mutiana. §. i. ff. de condic. & demonſtra-
sub p̄traria cōditiōne ecclesia hic fuerit subitū
si ecclesie, cuius intererat, cauendū videbatur
ff. de cōd. & demonſtra. quæ cautio si non fuerit
statim quo cōditiōne negatiua fuit cōtraria
tus est ille, q̄ cōditiōne adimplere tēti vno
fructibus p̄teriti tēporis restituere tēti vno
lius. §. q̄ mutianam. ff. de lega. 2. l. hæres muti-
ff. de cōditiō. & demonſtra. d. auth. cui relicta
C. de indi. viduit. toll. ¶ Nec videt obſtāre
mutianę. §. i. in fi. verba q̄ licet in casu illo ad
set, cui cautio præſtaret, tamē in casu nostro
ecclesia, cui' intererat, q̄ sub cōtraria cōditiōne
vocata, & ideo illi cautio mutiana debuit p̄-
lis cui, ¶ Præterea Nicolaus fuit hæres institutus
cōditiōne negatiua indefinitē posita, ergo ad
debut illā obseruare, & nullo modo cōtraria
quin tamquā cōditiōne defecta, bona ad eccle-
nre debuerit, q̄ cōditiō gñalis negatiua in v-
3 p parte fallā in totū cēſetur fallā ad effectū cū v-

conferens punitur. l. si is qui ducenta §. cum ita ff. de
pign. l. si necessarias §. si annua ff. de pign. actio.
ubi dicitur illa verba, cum hoc q. dicitur &c.
conferat modum prout significare videntur, cui ei
modum sine, quod erat adimplendum post emolumentum
equilium, ad tradita per Bar. & Paul. de Cast. in
§. titius, & in l. quibus diebus §. terminus ff.
de monstra. & similiter dicendum est.
Nicolaus cautionem de adimplendo modum
debeuerit, & eueniret casu, q. ipse simpliciter
retinuerit, quia modum non adimpleuerit, reti-
nuerit impudicas mulieres, cecidisset videatur à bonis
fideis d. l. cum aut §. titius, & d. l. quibus diebus §.
terminus, ubi scribentes, nec sufficit modum adim-
plendi, nisi sic perpetuo remaneat l. titio centum in
§. de condit. & demonstra. Et t. in hoc cōditio po-
tuit negatiua, quæ nō pot. impleri, nisi ultimo vi-
tuo, & modus & quiparatur, q. hæc cōditio nega-
tiua videtur in vim modi, vt habet p. Raph. Cuma.
ubi dicitur, verba conditionem, siue modi impor-
tante, verum erit dicere, q. per simplicem cō-
ditionem Nicolaus fuerit priuatus bonis heredita-
tis dicantur ecclesiæ vocatæ sub cōtra-
dictione in pœnā ipsius contrahentis. ¶ Ter-
tio cōsidendum est, q. t. sicut quando cōditio, si nō
oper. ut adiecta legato seu institutioni hæredis
habetur, ut vel contra, statim quo vxor
hereditatem, priuaretur legato, vel hæreditate,
etiam si diuerteret, quoniam sufficit eam semel
operari vt est glo. notabilis, & ibi scribentes in
d. l. titio, ita ex quo vxor marito legauit,
vel testis instituit, si non retinuerit ganeas pe-
nitentia priuari t. quoniam si magis cōtristatur
veritas p. coitum viri luxuriosum, quā p. coitum
p. vxor, quæ voluit Bar. in l. si quis sub cōdi-
tione col. ff. de testam. tutel. qui dixit, quod sicut
operari t. ad secūda vota priuatur tutela filio
in multo magis quando turpiter luxuriata fuisse
habetur luxuria, quam castitas glo. in §. si in
d. l. titio, & ea que par. & not. etiam in auth. fa-
m. C. quādo mul. tutel. off. fungi pot. & l. fi. co.
¶ Quarto t. hæc opinio corroborat ex tex. in l. si
voluerim, C. de instit. & sub. sub cond. fact. vbi
in cōditione appositā institutioni semel fuisse
operari, licet nō permaneat adimpleta: ad idē opri-
uatur l. cū vxori C. q. dies lega. ced. vbi si relictu
p. vxor, cum liberos habuerit, si vnum peperit, sta-
tim dicitur legatū, quamuis ille postea statim de-
fuerit, sufficit, q. p. dicitio illa semel adimpleta fuerit
ad idē p. posth. hede. instit. l. fi. C. de instit. & sub. sub.
cond. fact. optum? tex. in l. in substitutione, vbi Ale.
ubi dicitur, & pup. vbi si substitutus q. sit filio im-
pudicus ipse hæres erit, sufficit, q. filius semel fuerit
impudicus postea defuerit esse heres, t. quoniam in
d. l. titio attenditur principiū primæ existentiæ, &
non successus, vt not. moder. in d. l. si q. hæredē,
vbi ad p. posth. cumulant, quæ longi esset re-
t. ¶ Quinto testatrix Nicolai maritum instituit
q. ipse nō valeat, nec possit retinere ad suū vel
ad impudicas mulieres &c. p. q. d. quibus verbis tol-
litur denegatur potentia quoquo modo retinendi
ganeas, & inducitur quædam necessitas præ-
cedente negatiua necessitatē præcisam im-
ponit, cum ibi not. de reg. iur. in 6. Bar. in l. 3. in 1.
pign. & in l. si in 2. q. ff. de feriis, & tanto ma-
gis duo verba nō possit, nec debeat simul iun-
gere præcedere negatione, nam omnimodā poten-
tiā q. reddunt actū contrariū de iure impos-

sibile gl. in d. c. i. & c. j. c. vt eccles. benef. Alex. in cōf.
pen. in fin. in 2. vol. vbi si verbū debet iunctū cū verbo
pōt affirmatiuē ibi importat necessitatem, multo ma-
gis necessitatē dicuntur importare, q. simul negatiuē
erunt plara; q. t. verba negatiua vniuersaliter plara
magis negant, quā affirmatiua vniuersalia affirmant,
gl. in l. alienatū §. donationis. ff. de verb. sign. Bal. in c.
j. in pri. in vlt. col. de phi. seu. alie. p. Fede. Ant. de Burr.
in c. cum dilectus in fin. 9. col. extra de cōfuet. l. itē quia
t. negatio generis secum trahit, & includit omnes spe-
cies, & omnes modos, p. quos perueniri potest ad phi-
bitū, vt inquit Bal. in d. c. j. Qualitercunq; igitur in ca-
su nostro ipse Nicolaus aliquē actū fecit, p. quē per-
ueniri potuit ad retentionē prohibita censeat contra-
uenisse. ¶ Sexto, q. t. cōditio negatiua legati, ppter
quā præstanda erat cautio muriana, defecit, legatum
debetur illi, in quē fuit translātū, cōditione nō imple-
ta l. titio fundus. ff. de cōdit. & demōstr. sed in casu, de
agitur, cōditio negatiua defecit, igitur &c. ¶ Vltimo
p. hac opinione videtur optimus tex. in l. quod si alij
cū l. seq. ff. de adimen. lega. præsupponēdo ē, q. eccle-
sia, in quā facta fuit translatio, fuerit incapax, & succe-
dere non potuerit. ¶ Sed præmissis nō refragantibus,
put aduersari non videntur, in casu, de quo queritur,
contrariū de iure videtur dicendū, & primo, q. t. illa
cōditio, si ganeas retinuerit, ob quā ipse Nicolaus
priuari debuit, & acquiri ecclesiæ Sanctæ Mariæ, dicitur
esse cōditio successiua habēs factū successiū. nō
aut momentaneum, ergo non potuit dici adimpleta,
nisi durauerit adimpleta, argu. l. si p. patre §. verum ff.
de in re ver. Cy. in l. si q. hæredē. C. d. insti. & sub. sub.
cōd. fact. Ang. in cōf. 34 incip. in p. posita, l. si in d. l. si
quis hæredē in 4. limit. q. multa allegat, & habetur per
Alex. in cōf. 43. in 3. vol. optimus est text. in l. si quis
ita legauerit ff. de cōd. & demōstr. & l. qui concubinā
§. vxori ff. de leg. 3. vbi cōditio, si secū morabitur, quæ
habet tractū successiū; nō dicitur deficere, quāuis
q. nō fuerit moratus. ¶ Secūdo fideicommissum
hic factū ecclesiæ dicitur factū in pœnam, si d. Nico-
laus penēs se detinuerit ganeas, seu meretrices, vt pri-
uetur hæreditate, sed t. vt pœna cōmittatur, nō sufficit
coepisse, nisi fuerit perseveratum, q. locus est pœni-
tentiæ, gl. no. in d. l. si pro patre §. verum in prima solu-
tione, & est bonus tex. in l. alia, vbi Ale. & alij C. de his,
quib. vt indign. Nam fin pœnis, vt q. euitet pœnā, de-
bet fieri lata interpretatio: quod cōfirmatur ex ijs,
quæ nō voluit Bar. quæ ceteri cōmuniter sequuntur
in l. j. in 4. col. ff. de vul. & pup. per text. in l. pater seu eri-
nā in prin. & ibi Bar. ff. de cōditio. & demōstr. vbi licet
aliās vulgaris substitutio facta in vno extēdat ad aliū
casum similē. l. si C. de insti. & sub. sub cōd. fact. l. gal-
lus §. & quid si tantū ff. de liber. & posth. tamē quādo
vulgaris esset facta in pœnā primi nō seruantis cōdi-
tione contrariam illi appositā, tunc nō extenditur ad
aliū casum, vt in d. l. pater. ¶ Tertio t. quando factum,
p. quod q. priuaretur re, seu iure aliquo, q. alteri ter-
tio acquireretur, esset voluntariū, tunc non sufficit se-
mel factū, nisi duret factū, vt voluit gl. no. in d. §. ver-
sum in vlt. solutione circa finē, secus si factū esset ne-
cessariū, arg. l. in pupillo §. r. cū ibi no. ff. de solut. idē
voluit Cy. in d. l. si quis hæredem. C. de insti. & sub. sub.
cōd. fact. Sed retinere ganeas dicitur factum vol-
untarium, ergo ad hoc, vt Nicolaus priuaretur, & eccle-
siæ acquirat, nō sufficit coepit, seu factū ē, nisi duret
factū, & p. lertim si factū erat successiū, & nō momē-
taneum: & facit id, quod voluit Barr. in l. sicut §. lu-
peruacuum in 2. col. ff. quib. mod. pig. vel hypo. so-
lui. per text. in l. seruus C. de pœnis. ¶ Quarto t. fa-
cit l. reprehendēda C. de instituti. & sub. cond. fac. vbi
si aliqui fuerit adiecta cōditio successiua turpis, quæ a

facto volutario dependeat, & illa fuerit ab initio impleta, non tenetur stare implemēto, nec in illo p̄seuerare, ergo si non esset turpis, ad hoc, ut dicatur adimpleta, non sufficit illa semel, & ab initio adimpleta esse, nisi daret adimpleta, Bar. in d. l. si quis herede, quicquid dixerit laici, ibi dicens, q̄ argumentū illud à contrario non procedit, quia esset cōtra tex. in d. l. si quis herede per ea, quae habentur in l. j. §. huius rei. ff. de offic. eius, cui mand. est iurisdic. per scriben. quoniam non videtur verū hoc argumentū à contrario esse cōtra d. l. si quis herede, cū ille tex. loquatur in conditione momentanea, tex. verò in d. l. reprehendenda in cōditio ne successiva de non stando, nec permanendo cum marito. ¶ Quinto cōsidēro, q̄ do. Nicolaus maritus fuit heres in solidū institutus sub cōditione negatiua, si non retinuerit ganeas, & quae cōditio negatiua licet soleat adimpleri mediante cautione mutua, iuribus supra primo loco allegatis, tamen quando ille, cui fuit adiecta, fuit heres in solidū, nullus adesse dicitur, cui cautio p̄stari possit, & ideo habet pro adimpleta ad effectū, ut ille sit heres, nec aliter curandū est de cōtrauentione ex post facto, tex. ē not. in l. mutuanā in fin. ff. de cōditio. & demonstr. ¶ Nec refragat, q̄ in casu occurrēti adit ecclesia, in qua sub cōtraria cōditione fuit hereditas trāslata in poenā non adimplentis conditionē negatiua, cuius dicitur interesse, & ideo illi cautio mutua debuit p̄stari. l. i. si. ff. de cōditio. & demonstratio. q̄ dupliciter respondet primo, q̄ nō pōt dici ecclesiae interesse, cū illa sit penitus incapax hereditatis, & successiōis honorū tēporaliū, cle. exiui de paradiso de verbo. signi. t. exijt, qui seminat eo. tit. in 6. & in extravagantibus positus sub ead. rub. de verb. signi. Abb. & Canonistę cōmuniter in c. in p̄sentia extra de probatio. ergo illi nō debuit p̄stari cautio, q̄ eius nō interfuit, & ideo adhuc sumus in terminis d. l. mutuanę in fi. ¶ Secundo respondēdo, q̄ etiā dato, sed non cōcesso, q̄ ecclesia potuisset capere, & sic recipere cautionē illam, tñ ex quo ipsa fuerat uocata ad hereditatē, si Nicolaus maritus retinuerit ganeas penes se, & sic sub cōditione successiva, non pōt dici illa cōditio adimpleta, nisi durauerit impleta, & Nicolaus p̄seuerauerit in retinendo per ea, quae supra dicta sunt: Vnde cū Nicolaus destituerit à retinēdo ganeas, ecclesia nō debuit, nec potuit admitti ad illā hereditatē, quia in cōditionibus successiuis qd nō dicitur factū, nisi duret factū, & maxime quando conditio illa in se continet factū voluntarium per ea, quae supra latius dicta sunt. ¶ Vltimo ¶ 21 ¶ quando id, quod vni fuit relictu, in aliū sub cōditione trāslatu est, ita demū dicitur à primo ademptum, quando verē, & perfectē fuit adimpleta cōditio adiecta translationi, vt est tex. clarus in l. quod si alij cū l. sequen. ff. de adimen. lega. sed cōditio illa, si retinuerit ganeas, appositā translationi facta in ecclesia non fuit perfectē adimpleta, nec perfectē extitit, quoniam cum fuerit cōditio successiva, non dicitur Nicolaus retinuisse ganeas, nisi p̄seuerauerit, vt dictum fuit, ergo &c. ¶ Et quamuis per hęc videantur sublatā ferē omnia, quae supra in contrariū adducta fuerūt, tamen etiam aliquantū, magisq̄ specificē illis respondēdo: & in primis ijs, quae voluit Ang. in d. consil. 34. in fin. verb. q̄ quando cōditio fuit impersonaliter prolata, sufficit eam semel fuisse adimpletam, quāuis nō duret adimpleta, secus si personaliter prolata fuisset: q̄a respondetur, q̄ quod illud dictū Ang. procedit, quādo cōditio refertur ad personā, cui testator voluerit p̄videre, quoniam si p̄sonaliter sit relata ad certā personā, non sufficit illā esse adimpletā, nisi duret: si verò sit impersonaliter prolata, nō expressa p̄sona certa, cui voluerit p̄videre, tūc debet durare adimpleta:

Sed in casu occurrēti cōditio, si nō retinetur ganeas, fuit impersonaliter prolata, cum non sit certa p̄sona, cui fuit adiecta, vt p̄videtur relictio ganeas, seu meretricibus, immo potius cōstitutio nō sumus in casu, in quo loquitur Ang. ¶ Vnde q̄ non retineat ganeas &c, importet cōstitutionē negatiua, quae solet per mutuanā cautionē impleri, dico, quod ista cōditio haberi debet p̄fectē adimpleta absq̄ alia cautione, ex quo ius laus fuit sub illa cōditione in tota hereditate, nullus dato coherede, quia nullus fuit, cui resset sibi cauere: & quamuis extiterit ecclesiā ta per fideicommissum, vel in qua fuit facta poenā Nicolai retinētis ganeas, tamen ex op̄tione erat penitus incapax hereditatis, illi non daturū, vt dixi supra. Præterea cū illa cōditio cōsequuta, si retinuerit &c. sub qua ecclesia dū fuerit cōditio habens tractū successiui non potest colā retinuisse, ex quo cessauit retinere: Et quia illa dispositio cōditionalis adiecta fuit Nicolai retinētis, & ideo debet fieri benignior ratio ad euitandā poenā iuribus vulgaribus, dicitur in d. l. si p̄ parte. §. versum in vl. ver. de iur. iud. p̄terea cū cōditio illa adiecta translationi ecclesiae nō perfectē extiterit, sequitur, q̄ nō potuit dici acquisita ecclesiae, ac etiam quā incapax, vt supra, & ideo hereditas debet remanere Nicolao, arg. tex. in d. l. quod si alij cū sequen. & vtrū intelligamus, q̄ illa verba cum hoc, quod nō retinuerit &c. importent modū, per ea, quae habentur per l. i. in l. quibus diebus. §. terminus, & in d. cum aucteritius, de cōditio. & demonstr. & cōsequenter modus sit adimplendus mediante cautione d. l. quibus diebus. §. terminus, item q̄ duret adimpleta. Titio centū in prin. tunc respondeo, istud motum retorqueri posse, & iste modus, cum hoc, q̄ nō retineat ganeas &c. non fuit simpliciter appositus, quia facta fuit ex post facto illa cōditio contraria, si retinuerit, per quam hereditas fuit trāslata in ecclesia, quae cū sit reolutiua institutionis Nicolai in l. 2. ff. de in diem adiectio. & in d. l. cum aucteritius, & per illam fiat translatio in ecclesiam, debet tēdi, & cōsiderari in casu nostro: & ideo cū cōditio successiva, nō sufficit retinuisse, nisi duret factum fuit. ¶ Præterea eum fuerit adiecta in poenā Nicolai, debet benignē interpretari, vt non dicitur adimpleta, nisi duret adimpleta, vt supra. ¶ Alij si illa alia cōditio negatiua, siue modus p̄teritus fuit adimplendus mediante cautione d. §. terminus, nō adfuit p̄sona, cui cautio esset p̄standa, ex quo ecclesia fuit, & est incapax, & ideo haberi debet p̄fectē adimpleta ad fauorē Nicolai, arg. d. l. mutuanę in fi. quāuis loquatur de conditione negatiua, quoniam procedū, & si sint diuersi: unde ¶ cōditio negatiua uir in vim modi propter cautionē, vt dicitur in Soz. in d. l. mutuanę in 2. col. ex mēte Rapha. Cuius l. cū tale. §. j. ff. de condit. & demonstr. ¶ Quinto principaliter nō aduersantur iura allegata, cōt. tex. in d. l. si quis herede, in d. l. cum vxor in d. l. substitutio &c. q̄ illa loquuntur in cōditione momentanea, quae mōmēto impleri pōt, nos autē cōditione successiva. ¶ Quintū motum etiam ad dictis videtur sublatū, quoniam non solum debet illa cōditio, cū hoc q̄ nō retineat &c. sed & illa cōditio affirmatiua, & si retinuerit, p̄ quā ecclesia fuit vocata, quae est successiva, & nō dicitur p̄fectē adimpleta, cum sic nō durauerit per p̄dictā, quāter non refertur: & etiam dictis si mulier videtur cum re-

motum, quia fateor, quod ex quo ultra illa conditione negatiua fuit appolita alia conditio contra conditionem Nicolai, & ut in ecclesia transferet, non fuisse adimpleta, quia perpetuo retinuerit. Et ex hoc concludendum videtur, quod ecclesia non potuit, nec debet ad hereditatem illam admitti, sed ipsi Nicolai debet remanere. Laus Deo.

S U M M A R I U M.

1. Vni adscriptum ad commodum, & utilitatem alterius legatur, cui testator legando prospectum esse voluit: Quod adimpletum esset contemplationi alterius.

2. Vni adscriptum, decedente legatario nondum adimpleta conditione, ad heredes non transmittitur.

3. Adscriptum pro hereditariis portionibus transmittitur.

4. Legatum filio sub commemoratione patris, & patrie potest transmitti patris factum dicitur: secus si sub commemoratione tantum, num. 36.

5. Legatum, & familiare patris fuisse legatum.

6. Legatum, quod ante petitionem, & executionem legati fieri, debet, & quibus modis quod conditionem esse cognoscatur.

7. Legatum, & in quo differat a modo, & causis, num. 42.

8. Legatum, & quando iuncte & verbo futuri temporis conditionem ponitur.

9. Legatum ex falsa causa illi adiecta vitietur, & num. 43.

10. Legatum, quando per conditionem ad adiutur aliquid potest explicandum.

11. Legatum legato adiectus legatum vitiat, nisi esset in natura, vel de iure, & num. 22 & 45.

12. Legatum de facto legatum vitiat, & non vitiat, & in conditione impossibili de natura, seu de iure, quia vitiat, & num. 20 & 47.

13. Legatum non debetur, nec peti, nec exigi potest antequam impleatur.

14. Legatum personae alicuius proprio nomine nominata adiecta, & per alium etiam heredem adimpleri potest, & per mortem illius ante conditionis implem-

15. Legatum extincta, & caduca facta fuerit.

16. Legatum, an conditio sit casualis, an potestativa, vel mixta.

17. Legatum implementum ad heredes transire possit, num. 25.

18. Legatum pro defectu, quam primum is, qui adimplere debet, & non adimplet, quod declaratur, num. 53.

19. Legatum utilitatem non legatarij, sed alterius per cam-

20. Legatum adimpletum.

21. Legatum simplex de faciendo id, ad quod quis ex conditione tene-

22. Legatum aduersarij in mora, & facit conditionem dici de-

23. Legatum rerum, que non sunt, nec facta fuerunt, dicitur

24. Legatum potius de natura, quam de facto, & num. 49.

25. Legatum adiectum si est a principio nullum propter sui impos-

26. Legatum non annulatur, quando testator voluit eo

27. Legatum ex legato ad legatarium pertinere, & num. 46.

28. Legatum, vel modus esset impossibilis de natura, vel de iure,

29. Legatum, & rationes reddere continet etiam dationem, videli-

30. Legatum solvere, ac etiam factum accessorie explicabile

31. Legatum rationibus datio principaliter attenditur magis,

32. Legatum, quod ita ad dationem ordinatur, ut si dationi locus

33. Legatum non superesset reliqua soluenda, factum ipsum

34. Legatum adimplementum quando ad heredes illorum, qui

35. Legatum debent, transcat, & num. 33 & 51.

36. Legatum approprie, & equipollens potest adimpleri, quando

37. Legatum approprie, effectum potius, quam modum considera-

38. Legatum approprie, effectum potius, quam modum considera-

28. Redditio rationum prout & datione, & factum continet, ad heredes transcat, & in personis heredum illius, cui erat datum, adimplet.

29. Non tamen transcat ad singularem successorem defuncti personam non representantem.

30. Actio, & obligatio personalis ad heredem, & successorem vniuersalem transcat, non autem ad singularem.

31. Modi implementum ad heredes actiue, & passiuè transire potest, & magis, quam conditionis, & num. 51.

32. Legatum si esset vni adscriptum, & modo legato adiecto esset alia persona adscripta, legatum illi, & huic id, quod modo continet, debetur.

33. Patri relictum non censetur, quod relictum est filio sub simplici mentione patris, nisi etiam de patria potestate mentio fieret.

34. Relictum filio in dubio acquisibile filio ex futuro euentu, cognoscitur ex ipso euentu, cuius contemplatione, filij ne, an patris relictum sit.

35. Idem est in relictum sub conditione, cuius euentus expectatur.

36. Relictum filio sub mentione patris debetur filio, ubicumque esset expressum, & deberet solui filio.

37. Legati causa proxima, & finalis est mera testatoris liberalitas, & meritorum praesumptio.

38. Legare possumus etiam ignoto, & penitus extraneo.

39. Conditionem, & non causam importari, ex quibus cognoscatur, & quid conditio a causa differat.

40. Causa falsa quae legatum vitiat, & quae non.

41. Legatum maximum falsitas cuiusque, causae reddit inutile, & quomodo maximum iudicetur.

42. Modi, vel oneris impossibilitas legatum non vitiat, quando modus, vel onus aliunde, quam ex ipso legato sunt adimplenda.

43. Condicio impossibilis de natura, vel de iure legatum non vitiat, sed vitiat, & pro non scripta habetur.

44. Si, fin. insit. de legatis declaratur.

45. Condicio impossibilis a testatore possibilis existimata vitiat legatum, & quando.

46. Condicio plus, quam modus vitiat.

47. Condicio apposita quando debeat, & possit statim, aut quandoque adimpleri.

48. Probatio testium super facto, quod non releuat, non est facienda.

E P I T O M E.

LEGATVM factum sub modo, vel conditione puta redditionis rationum, calculi, & saldi ad utilitatem alicuius, debetur, & peti potest per legatarios, qui obtulerunt se paratos cautionem praestare, & modum, seu conditionem, put in legato adiectis, adimplere, modumque huiusmodi rationis redditionis, & calculi, siue saldi potest in heredibus, & cum heredibus illorum, inter quos calculus, siue reddito rationum fieri debet, adimpleri, plenè demonstratur.

CASVS CONSILII XXVIII.

LEODOVICVS de Faba suum vltimum condidit testum, in quo, Alexandro, & alijs suis fratribus heredibus vniuersalibus institutis, legauit Fracisco, & Petro fratribus, & filiis Hieronymi de Frescobaldi quatuor millia ducatorum per haec verba: Idem testator iure legati reliquit Fracisco, & Petro fratribus, & filiis Hieronymi de Frescobaldi de Florètia quatuor millia ducatorum auri ad bonum coputatum iurium, rerum, ac rationum, quae, & quas dicti de Frescobaldi, & Alexander frater ipsius testatoris agere, & negotiari habuerunt, & habent vicissim, & inter se, & ad beneficium, commodum, & utilitatem ipsius Alexandri, & ad coputatum iurium, quod ipse Alexander habet agere cum ipsis ultra, & citra motes, & in omni loco hac tamen lege, quod primo, & ante, quod soluatur, aut petatur, aut possit peti huiusmodi legatum, dicti de Frescobaldi, & Alexander sint, & esse debeant in bona concordia, & compositione, saldo, & calculo omnium eorum iurium, & rationum, & rerum, quas, & quae agere, & negotiari habuerunt, & habent ad inuicem in omni loco, & non aliter, nec alio modo petatur, vel debeat hoc legatum in totum, vel in partem, nisi si, & quando erunt in concordia, saldo, & compositione ipsi de Frescobaldi cum dicto Alexandro, (saldatis omnibus coputis: haec sunt verba formalia